

Van wandelaar tot Pelgrim
Een voettocht naar Lourdes en door naar Santiago de Compostella

Een half jaar voor vertrek

Mijn vrije dagen zijn akkoord en mijn trainingsschema is gemaakt. Het begint erop te lijken dat ik echt in mei vertrek voor mijn pelgrimage (zoals dat genoemd zou worden). Ik noem het maar gewoon een lange wandeling van een paar maanden.

De afgelopen tijd heb ik wel wat gezien en gelezen over mensen die zo'n tocht maken. Vele hebben een ingrijpende of minder ingrijpende reden. Maar meestal bakent de tocht een periode af of het is een begin van een nieuwe periode.

Zelf heb ik zoiets niet volgens mij. Mijn leventje is echt helemaal op orde. Ik ben gelukkig getrouwd, mijn dochter doet het prima met haar leven en ook met mijn baan is helemaal niets mis en fysiek heb ik ook niets te klagen of te verwerken. Kortom ik ben gelukkig.

Er is maar een puntje dat ik als een soort keerpunt kan noemen. Ik ben bij vertrek 50 jaar. Ik zie Sarah zoals ze dat zeggen.

Toen ik een jaar of 10 geleden het plan opvatte om te gaan lopen zag mijn leven er iets anders uit. Niet slecht hoor, maar nog wat rommelig, maar nu, nu is alles zoals ik het wens. Er is bij mij gewoon al lange tijd een "stil" verlangen om gedurende enige weken of maanden alleen te wandelen. Alleen verantwoordelijk voor mezelf zijn. Maar ook alles alleen doen en niets kunnen afschuiven en ook loslaten en erop vertrouwen dat thuis alles goed gaat zonder mij. Wat mijn uitdaging zal zijn is om te ondervinden waar mijn fysieke en emotionele grenzen liggen.

Voordat ik de wandeling ga maken denk ik na over het waarheen, welke route neem ik en waarom.

Een aantal plaatsen boeien mij en deze wil ik in de route opnemen.

Daar heb ik als eerste La Roche en Ardenne. Dit plaatsje heeft mijn hart gestolen zoals Bart mijn hart heeft gestolen toen hij me heeft laten kennismaken met de Ardennen en dit mooie plaatsje in het hart ervan. Daar wil ik langs wandelen. Mijn eerste etappe.

Een klein stukje verder aan de rand van België op maar 2 kilometer van Frankrijk ligt het klooster Orval, ja, van het trappisten bier. Dit is een klooster met een bijzondere geschiedenis en een legende over een prinses, een ring en een vis in een put. Maar ook zouden hier een tijd lang relieken zijn ondergebracht van Maria Magdalena.

Als ik verder wandel wil ik langs Vezelay. Dit is ook voor veel pelgrims een startplaats naar Santiago de Compostella. Er worden speciale pelgrimsmissen gehouden in de kathedraal. In Vezelay liggen relieken van Maria Magdalena in de catacomben. Mijn tweede etappe.

Een kleine 10 km ten zuidwesten van Vezelay ligt het plaatsje Nevers waar in de Chapel of St. Bernadette, de heiligverklaarde Bernadette de Soebirous ligt opgebaard in een kist van glas. Ze ziet er nog heel gaaf uit na 150 jaar.

Dan is het een lang stuk door het midden van Frankrijk naar de Languedoc. Daar wil ik langs het plaatsje Conques, dit is een dorp in het departement Aveyron. Dit dorp is bekend als bijzondere etappeplaats onderweg naar Santiago de Compostella. De Pelgrims in vroeger tijden werden aangetrokken tot de relieken van de Heiligverklaarde Foy, een jonge martelares uit de 4^e eeuw.

Van hieruit is de planning door te lopen naar Minerve. Een historisch plaatsje waar vele Katharen de dood hebben gevonden nadat ze hun geloof niet wilden verloochenen.

In de Languedoc liggen ook Carcassonne en Rennes Le Chateau, beiden belangrijke plaatsen in de geschiedenis van de streek, de katharen en weer Maria Magdalena. (deze plaatsen komen voor in o.a. de boeken De Maria legende en Het Magdalena Mysterie)

Een laatste locatie waar ik langs wil gaan is de Ruïne van Montsegur. Het laatste bolwerk van de katharen en de verhalen gaan dat, voordat velen ook hier op de brandstapel eindigden, een paar katharen een schat in veiligheid hebben gebracht maar niemand weet wat en waar deze is.

Dan wil ik de route vervolgen langs de Pyreneeën om in Lourdes te eindigen. Mijn eindpunt. De verwachting is hier ongeveer 15 weken over te doen. Met een door mijzelf opgelegd budget van € 200,00 per week. (uiteindelijk ben ik maar €100,00 boven budget uitgekomen.)

Dat is mijn verwachting en planning. In mijn boek staat hoe ik uiteindelijk ben gewandeld.

Niets ligt vast, alles ligt open,
De weg die ik ga laat ik gebeuren.

1 december 2013

Vorige week heb ik mijn rugzak ingepakt en gewogen. Dat viel tegen, 18 kilo. Vrijdag nog een keer alles eruit gehaald en alles kritisch bekeken en een paar dingen eruit gehaald. Dat scheelde 1.3 kg. Er zat nog geen eten, drinken en elektronica in. Vanaf mei loop ik dus met bijna 20 kg. Vanmiddag wandel ik met deze volle bepakking 10 km en dat ging best goed. De rugzak is goed te stellen en zit comfortabel. De training is nu echt begonnen. Stap voor stap.

2 januari 2014

Het jaar van mijn wandeling. 'T kriebelt. Nog maar 4 maanden. Het trainen zal nu echt serieus moeten worden. In december heb ik 3 keer een kleine 2 uur gelopen met bepakking. Dat ging prima. In het begin voelt de rugzak best zwaar maar na een kleine 20 minuten ben ik al weer gewend. Vanaf nu worden de afstanden met trainen steeds langer.

29 januari 2014

Nu ben ik er helemaal klaar voor. Alle spullen die ik onderweg nodig heb, heb ik in huis. Gisteren de Samsung Galaxy tab 3 gekocht. De elektronische ondersteuning onderweg. Het trainen met bepakking gaat best goed en ik heb er echt vertrouwen in. Nog 3 maanden tot vertrek.

15 februari 2014 Een trainingsdagje

Terwijl de zuidwesterstorm me van links naar rechts over de paden duwt loop ik glimlachend en ploeterend door de polder. 25 km is vandaag de planning. Een mooie rondje en een goede afstand met volle bepakking. Het loopt soepel vandaag. Thuis gekomen voel ik me zeer tevreden en heb steeds meer vertrouwen in mijn wandeltocht. Over twee en een halve maand ben ik onderweg.

24 maart 2014 iets minder dan zes weken.

Nog zes weken, dan ben ik onderweg. Het trainen gaat voorspoedig en ik heb er zin in maar tevens krijg ik de kriebels. Best een beetje eng en lang en zwaar en... nou ja, er gaat soms van alles door me heen. Maar ik ga er iets heel moois van maken. Binnenkort ben ik onderweg.

2 mei 2014 Morgen vertrek ik

Een kleine 10 jaar geleden begon er iets te broeden bij me. Het leek me heerlijk om eens een tijdje alleen te gaan wandelen.

Een jaar of 2 later begon dat een beetje vorm te krijgen.

Ik begon locaties uit te zoeken waarheen en waarlangs ik wilde lopen. Een wandeltocht naar Lourdes. Het leek allemaal nog zo ver weg. Bijna onwerkelijk.

In de jaren die volgden kreeg dit plan steeds meer vorm.

Welk jaar wil ik gaan; 2014, het jaar dat ik 50 wordt.

Welke maand zal ik gaan; In mei, dan zijn de meeste campings weer open.

Welke dag zal ik starten; de eerste zaterdag van mei.

Ondertussen zocht en kocht ik de uitrusting ruim een jaar van te voren. Het leek nog steeds allemaal zo ver weg.

Vorig jaar trouwde ik met Bart en dat nam toen al mijn aandacht in beslag. De wandeling leek toen nog steeds ver weg.

In januari ben ik 50 geworden. Dit is dus echt het jaar! De tijd om te trainen en de puntjes op de i te zetten. Nog een paar maanden. Tijd genoeg toch?

En nu is het dan echt zover. Morgen 3 mei vertrek ik, lopend naar het zuiden.

Onbekende wegen, onbekende plaatsen en onbekende mensen die ik zal ontmoeten.

Wauw, wat is tijd een vreemd iets. Zo lijkt het heel ver weg en zo is het er al.

3 mei Hazerswoude Rijndijk-Schoonhoven 34 km

Rond 8 uur sta ik klaar om van huis weg te lopen. De zon schijnt, de belofte van een mooie dag. Bart en Bianca hangen mijn rugzak om. Het afscheid is hartverwarmend. Het begint nu echt. In de polder zie ik 7 ooievaars bij elkaar op één weiland en dat is een bijzonder gezicht en voelt voor mij als een positief teken. Ik loop nog door bekend gebied naar Boskoop waar Bart z'n vader, zus en nichtjes me nog even opwachten voor een kopje koffie. Dan laat ik de laatste bekenden achter me en ben ik echt op weg. Ik geniet van de wandeling en weet dat het een lange dag wordt naar Schoonhoven. Daar op een camping aangekomen zet ik mijn tent op aan de lek. Naast de tent staat een picknick tafel waarop ik mijn spullen kwijt kan als ik de tent opzet en ga koken. Ik ben de enige met een tent en dat begrijp ik wel want in de avond is het koud. Als de tent staat ga ik douchen en dat valt tegen. Er zitten geen ramen in de doucheruimte en ik wordt dan wel schoon maar ik heb het ook heel koud en zo ga ik de avond en nacht in. Deze mooie dag sluit af met een koude nacht. De eerste nacht in deze tent en de eerste nacht van mijn avontuur.

4 mei Woudrichem 24 km

In de nacht ben ik veel wakker vanwege de kou en zelfs met mijn kleding aan in de slaapzak heb ik het koud. In de ochtend word ik weer wakker van de kou en kijk uit mijn tent. Ik zie dat de rijp nog op het gras ligt en alleen direct om mijn tent heen is het gras groen. Om zes uur sta ik op en pak alles weer in. De

route is weer mooi maar het lukt me vandaag niet echt, het lopen valt me zwaar. Ik besluit om de camping in Woudrichem te nemen. Rond het middaguur ga ik mijn rugzak herindelen. Dat scheelt veel maar ik ben inmiddels wel moe.

In Woudrichem zie ik de huizen uit de tv serie dokter Tinus. Ik vind het leuk om dit te herkennen.

Rond 3 uur ben ik op de camping waar ik al snel aan de praat raak met mijn buurvrouw die toevallig die dag alleen is. Zij nodigt me uit voor thee en later ook voor het avond eten.

Het is een gezellige avond. Ook zij heet Sandra. Rond half 8 ga ik aan mijn blog werken waarna ik vroeg ga slapen en ruim al zoveel mogelijk mijn spullen op zodat ik het morgen ochtend makkelijk heb en weer snel onderweg ben. Morgen heb ik een camping in Udenhout op de planning staan en dat is toch weer 31 km.

5 mei Udenhout 32 km

Om 7 uur vertrek ik na weer een koude nacht. Het is weer een mooie dag, de zon schijnt en ik geniet van de rust op de Brabantse wegen. In het Drunens bos is het gezellig druk, veel mensen zijn erop uit getrokken vandaag op bevrijdingsdag. Ik kom halverwege de middag bij een minicamping aan in Udenhout waar ik de enige gast ben Ik zet de tent in het zonnetje zodat deze nog even kan drogen. Vanmorgen was die nat van de dauw en dat zal morgenochtend ook zo zijn verwacht ik maar dan is de tent in ieder geval goed gelucht. Nadat ik mij heb opgefrist en heb gegeten heb begin ik aan de planning voor morgen. Het lopen ging iets beter dan gisteren. Het herindelen van mijn rugzak heeft echt geholpen. Toch vandaag weer 32 km gewandeld.

6 mei Westelbeers 24 km

Ik vertrek weer om 7 uur. Dit keer uitgezwaaid door de beheerster van de camping. In Oisterwijk ben ik 5 kwartier kwijt met het wachten tot de winkels open zijn. Ik koop wat eten en ben op zoek naar een landkaart voor het grensgebied met België maar die hebben ze hier nog niet. Daarvoor moet ik echt al in België zijn. Ik loop langs lanen en over paden. Het loopt lekker maar toch neem ik een camping dicht bij dan ik gepland heb, in Westelbeers, een middelgrote camping. Dat blijkt een goede keuze. De plek die ik hier aangewezen krijg is best groot, ongeveer 8 bij 8 meter. En dat voor een heel klein 2 persoons tentje. Ik zet mijn tent op, ga snel douchen en zie een flinke bui aan komen. Ik blijf er even in luieren tot de regen voorbij is waarna ik een snelle maaltijd maak. Dit is de eerste regen in deze tent en het gaat goed.

7 mei Bergeijk 24 km Ritme

Vandaag heeft alles een ritme.

De stappen van mijn voeten

Het tikken van mijn stokken

De betonblokken van de fietspaden

Het geluid van de voorbij razende auto's

De weilanden afgewisseld door bossen

Het kwetteren van de vogels

Het blaten van de schapen

Het loeien van de koeien

Alles smelt samen tot het ritme van MIJN dag

Ik heb fijne ontmoetingen korte en wat langere. In Bergeijk begint het te regenen en ik ga een fiets café binnen. Het is lunchtijd en een mooi moment voor een pauze. Daar ontmoet ik een "soortgenoot". Zij heeft nu een trainingsweek en vertrekt in augustus van Vezelay naar Santiago de Compostella. Een boeiende ontmoeting waarin we wat ervaringen uitwisselen. Als het droog is lopen we weer door, ieder onze eigen weg. Bij de minicamping 't Tabakspad in Bergeijk aan gekomen begint net de regen weer en na het inchecken is het weer droog. Gelukkig kan ik droog alles uitpakken. Een goeie dag vandaag met een mooi ritme.

8 mei Hechtel-Eksel 27 km

Een mentaal pittige dag. Het was fris, het waaide flink en af en toe valt er motregen dat uiteindelijk in het laatste half uur overgaat in echte regen. Met 3 km was ik aan de grens met België bij Lommel. Nog eens 11 km was er voor nodig om bij het VVV kantoor in het centrum te komen. Steeds weer vragen naar de weg. Er leek geen einde aan die plaats te komen.

Met eindelijk een goede kaart op zak loop ik nog eens 13 km naar de camping. Pff. In de motregen zet ik de tent op. Het ging net even iets minder hard. Ik kook mijn eten en eet dat uit het pannetje en bedenk me waarom ik eigenlijk een soort van bordbakje heb meegenomen. Als het eten toch al in de pan zit waarom dan 2 dingen vies maken. Echt back to basic. Dat bordje kan ik dus teruggeven aan Bart als we elkaar zien in La Roche en Ardennen.

9 mei Zonhoven 36 km

Vandaag maak ik een lange boswandeling van 36 km. Het is mooi maar heel vermoeiend. Een oude spoorbaan is veranderd in een lang fietspad. In een dorpje kom ik langs het mooie verloreneinds kappelletje waar ik een kaarsje op steek en even stil sta bij diegene die wel wat steun kunnen gebruiken en ik sta erbij stil dat het toch geweldig is dat ik deze wandeling kan en mag maken. Het weer is vandaag wisselvallig en winderig. In de middag loop ik een middelgrote camping op met op dat moment redelijk wat bezoekers. Ik zet eerst mijn tent op en eet dan wat bij het café en drink een heerlijke Grimbergen dubbel van het vat. Ze hebben niet echt een restaurant maar hebben wat diepvriesmaaltijden. Ik kies voor een lasagne die zij voor mij opwarmen. Het is prima te eten en ik ben er blij mee, dan hoef ik zelf niet te koken. Ik wacht daar nog even om mijn tablet op te laden als er een man binnen binnenkomt met wie ik aan de praat raak. Deze man fietst de wereld rond en verwacht over ongeveer 5 jaar thuis te komen in Zuid Afrika. Dit is een hele boeiende ontmoeting. Een dag om met voldoening op terug te kijken. De eerste week is voorbij en ik heb al 201 km gelopen. Morgen is het afwachten waar ik mijn tent neer kan zetten. Er is de komende 70 km namelijk geen camping te vinden. Ik hoop dat er een plekje is bij een boer of zo.

10 mei Hasselt 17 km

De dag begint best goed. Ik loop om half acht naar een winkel om wat eten te kopen waarna ik mijn weg vervolg naar Hasselt. Een hele mooie weg door een natuurgebied. Ik hoop dat iemand daar bij het VVV weet waar ik kan overnachten. Rond 9 uur begint het te regenen en het houdt niet op. De vermoeidheid van gisteren zit toch nog steeds in de benen en ik ben stuk als ik na 15 km bij VVV Hasselt aan kom. Het enige dat ze konden vinden was een herberg in Borgloon maar ik kan echt geen ruim 21 km meer lopen en hotels zitten vol of zijn echt veel te duur. Die herberg neem ik morgen wel. De dame van het VVV raadt me aan om mijn tent op de camper parkeerplaats neer te zetten aan de rand van Hasselt. Ik loop die kant op maar het voelt niet echt goed. Wanneer ik langs een koffie tentje loop ga ik naar binnen en neem een bak koffie en vraag aan de bediening of zij toevallig een slaapplek weten. Niet echt, maar dan komt al snel het gesprek op een kerk of klooster. Dan weet hij misschien wat. Hij verwijst me terug naar het centrum waar een abdij naast een kerk is. Daar bij het mannen klooster wacht ik even op de abt. Ik zit in een wachtkamer waar heel veel grote en kleine Maria beelden staan. De abt vraagt me aan te tonen dat ik echt op bedevaart ben en niet zomaar een backpacker. Ik laat hem het vlaggetje zien dat ik op mijn rugzak heb hangen waarop een afbeelding van Lourdes en een schelp staan, het symbool van de pelgrim. Hij verwacht waarschijnlijk een soort geloofsbrief of credential. Dat is iets dat ik niet heb. Ik weet op dit moment namelijk niet dat dat nodig is langs de Camino. Dan brengt hij me naar een ruime eenvoudige kamer. Dit

voelt veel beter dan slapen op een parkeerplaats. Vannacht slaap ik dus in een klooster. Eten kan ik zelf maken op de kamer met mijn gaspitje. Vandaag heb ik totaal 17 km gelopen. Voor het slapen ga ik nog even naar de kerkdienst. Ik ben wat verbaasd dat de kerk voor ongeveer 3 kwart vol zit. Morgen is het Moederdag en deze kerkdienst gaat hierover. Dat komt even binnen want mijn moeder is thuis en ik niet, maar zelf ben ik ook moeder en mijn kind is ook thuis en ik niet.

11 mei Borgloon 21 km

Na een goede nachtrust vertrek ik stilletjes uit het klooster. Via de kerk wil ik om kwart voor 7 naar buiten. In de kerk zijn al 2 dames die mij gelijk aanspreken. Zij hebben van de broeder gehoord dat ze niet verbaasd moeten zijn als er een vrouw met grote rugzak langs komt: "want zij steelt niet hoor, zij is een pelgrim onderweg naar Lourdes." Zij zijn vriendelijk en belangstellend. Maar wat mij vooral verbaasd is dat er al mensen in de kerk zijn om kwart voor 7 in de ochtend. Naast de kerk is een kapel waar het graf van Minnebroeder Valentinus Paquay is en deze dames verzorgen deze kapel, de kaarsen en de bloemen. Vandaag loop ik naar Borgloon, daar zou een herberg zijn. Het is stormachtig weer en het is flink ploeteren. Onderweg vind ik een echte fruitautomaat. Daar koop ik een bakje verse aardbeien en eet deze in de berm op. Ik loop door tot Borgloon en hoor daar van het VVV dat de herberg alleen voor groepen is en dat is jammer. Ze verwijst me naar de abdij een 2 km terug.

Mmm, teruglopen doe ik liever niet. Nog in het dorp duik ik een snackbar in waar de eigenaresse Nadine de zusters van het klooster kent en zij belt alvast op. Ja, ik kan er terecht. Opgewekt loop ik verder en vind weer onderdak in een klooster. Nu bij zusters. Nog 64 km tot de eerstvolgende camping in Bomal. Het blijft een verassing, de overnachtingen. Ook hier krijg ik een redelijk ruime kamer aangewezen en de zusters maken eten voor me die ik alleen in een gastenkamer opeet. Hierna lees ik nog een tijdje en ga vroeg slapen. Vandaag 21 km gelopen.

12 mei Haneffe 26 km

Al om kwart over zes loop ik al het klooster uit. Ik heb een goede lange nacht geslapen. De 2^e nacht dat ik het niet koud heb. Via de fietsknooppunten loop ik Belgisch Limburg uit en Wallonië in. In Oreya hoop ik een kaart te kunnen kopen van Wallonië maar helaas kunnen ze me daar niet helpen. 21 km in zuidelijke richting is een VVV in het plaatsje Amay. Ik heb al 16 km gelopen dus dat is voor mij geen optie meer voor vandaag. Even zie ik het niet meer zitten, hoe nu verder. Ik bel Bart op, een beetje in paniek, maar kalmeer weer snel en ik besluit om op kompas naar het zuiden te wandelen.

Het landschap wordt steeds glooiender. Ik heb alleen een kaart bij me waarbij 1 cm 3 km is, niet echt om te wandelen maar ik heb wel een richtlijn als ik de plaatsnaamborden lees. Bij Limont lunch ik en check op internet of er een bed

en breakfast op de route ligt. Dan maar een keer een luxe slaapplek. Bij Haneffe vind ik iets en vol goede moed loop ik die 6 km nog wel. Onderweg vraag ik een agent de weg. Gelukkig is hij tweetaling en dus ook Nederlands. Hij wil me wel brengen maar dat wil ik niet. In Haneffe vraag ik naar de B en B en wordt eerst fout gestuurd. Ik kom bij een gite uit die helaas dicht is. Ik zoek verder en na een paar minuten kom ik bij de B en B waar niemand aanwezig is behalve de hond. De deur staat open en ik wacht netjes in de hal. Het regent namelijk weer. Wanneer de eigenaar terug komt wijst hij me de weg naar een kamer, ik heb echter niet het gevoel dat hij op een wandelaar zit te wachten. Ik vraag de prijs en hij zegt € 75. Ik zeg hem dat op zijn site € 57 staat. "Ach, dat is al jaren oud", is zijn antwoord. Ik vind het echt veel te duur en Wi-Fi heeft hij ook al niet al staat dat wel op zijn website. Ik neem een grote gok door te weigeren en ik loop weer naar buiten. Daar besluit ik de gite nog eens te proberen. Onderweg stopt dezelfde politie agent om te vragen of ik het gevonden heb en ik leg hem uit wat er gebeurt is en dat ik nu naar de gite ga om te kijken of daar een slaapplek is. Hij biedt aan mee te gaan. Er is wel iemand in het huis nu en deze persoon belt de eigenaar. Als de eigenaar van de gite komt dan helpt de agent met vertalen en zo beland ik gratis in deze gite. Het blijkt nl een gite in aanbouw. Eén kamer is bezet en de bovenverdieping is nog niet klaar maar er staan wel twee bedden en er is een toilet met wasbak die bruikbaar is. Helaas kan ik niet douchen maar ik heb een dak boven mijn hoofd en het is droog en warm. Ik Skype nog even met thuis voordat ik ga slapen. Wat kan een dag raar lopen.

13 mei Huy 27 km

Voor 7 uur ben ik weer op weg, nu naar het maison de tourist in Amay. Bij Setang le chateau vind ik de Gr 579 en besluit deze te volgen tot Amay. Dat loopt wel lekker gewoon de markering volgen. Ik kom door plaatsjes over kleine paadjes en langs kastelen en wordt soms nagestaard door het vee in de wei. Bij kasteel Jehay wijzen de pijlen naar links. Deze volg ik maar na een tijdje zegt mijn gevoel dat dit niet klopt. Ik ga terug naar de grote weg en volg de borden Amay. Ik loop weer langs kasteel Jehay. Ik heb inmiddels een kleine 4 km extra gelopen. Daar zie ik nu aan de andere kant van het kasteel ook de Gr markering maar nu met een ander nummer. Ik volg nu deze rood witte blokjes tot ik een verwijzingsbord zie voor het maison de tourist. Na een kleine 4 km kom ik daar aan. Zij zitten in een mooie abdij. De medewerker helpt me heel goed. Ik krijg een goede kaart en hij wijst me op camping Mosan in Huy een kleine 10 km verderop. Helaas gaat het in de buurt van deze camping weer fout. Als ik de weg vraag word ik overal naar toegestuurd maar niet naar de camping. Steile straten beklommen en weer gedaald en uiteindelijk rond half 4 heb ik de kleine camping gevonden. Nu kan ik plannen maken voor de komende dagen. Het is een municipal (gemeente) camping en ook hier sta ik als enige met een tent. Ik krijg de sleutel van de doucheruimte waar ik voldoende ruimte heb om daar even te koken omdat het weer regent. Vandaag toch 27 km gelopen maar geen 27 km opgeschoten.

14 mei Durbuy 30 km

Om half 7 loop ik weg van de camping. Ik heb weer slecht geslapen door de kou. Elke nacht dat ik in mijn tent heb geslapen word ik heel vaak wakker van de kou en vannacht was het niet anders, maar opgewekt loop ik in de mist naar de weg. Zodra ik richting het zuiden loop begint het klimmen. Dat blijft de hele dag. Steeds weer klimmen en een beetje dalen. Het weer is goed en ik hou het goed vol. Al 4 dagen heb ik geen paracetamol hoeven nemen omdat alles te pijnlijk was om door te gaan en dat geeft ook een goed gevoel. Alles loopt voorspoedig en ik waan mij in de buurt van Durbuy. Ik check vaak de kaart en vraag regelmatig de weg. Ik loop op ongeveer 9 km van Durbuy een hele steile weg naar boven. Daar is een oorlogsmonument.

Ik kijk 360 graden in het rond en heb het gevoel de hele Ardennen te kunnen overzien. De top of the world. Wat een indrukwekkend uitzicht. Dit is met geen pen te beschrijven en met geen foto vast te leggen. Ik loop weer verder en het weer begint om te slaan. Ik krijg wat kleine buitjes over me heen voordat ik Durbuy inloop. Nog 800 meter naar een zeer eenvoudige camping, en een nieuwe uitdaging. De tent opzetten in de regen. Na een tijdje wordt het droog en ga ik in het stadje iets eten en vooral een lekker Belgisch biertje drinken. Terug bij de tent weer mijn avond ritueel, mijn dagboek/blog bijhouden en dan lekker vroeg slapen. Het is geen weer om buiten te blijven rondhangen.

15 mei La Roche en Ardennen 30 km

Vandaag ben ik weer vroeg wakker. Op de tablet zie ik dat het 2 graden is buiten en als ik naar buiten kijk zie ik een dichte mist. Het was wéér flink bibberen vannacht. Ik ontbijt zeer karig. Ik heb niets anders dan multi granen koekjes en water. Het ontbijt is nooit bijzonder onderweg maar zo heb ik het nog niet eerder gehad. Soms heb ik broodjes pindakaas of een kleffe boterham met ham. Veel bijzonders is het meestal niet maar eten moet functioneel zijn. Rond kwart voor 7 loop ik weg maar ik vind pas half 8 de weg die ik moet nemen om uit Durbuy te komen. De steilste weg omhoog. De weg stijgt veel vandaag en ik merk dat gisteren toch vermoeiend was. Ik weet dat morgen een rustdag is en dat houdt me op de been. Bart komt een dagje langs. Zo'n 13 km voor La Roche lunch ik bij een grand café. Ze spreken er allemaal Nederlands en dat is fijn. De lunch is goed en doet me goed en met frisse moed ga ik verder. Het weer is vandaag een stuk vriendelijker. Vlakbij La Roche heb ik een flinke afdaling en ik ben er van overtuigd dat er nog een klim moet komen. Ik ben dan ook verbaasd en verheugd dat dit niet zo is. Ik kom aan bij de brug aan het einde van de camping. Als ik zo de camping langs de Ourthe zie voel ik een zekere euforie. Yes, dit heb ik alvast gehaald en morgen komt Bart hier langs. Ik check in op de camping, zet de tent op om te drogen en ga in het centrum patat eten met een lekker biertje. Ook haal ik 2 croissants voor het ontbijt voor morgen. De eerste etappe zit erop en netjes binnen de planning.

16 mei La Roche en Ardennen 0 km

Een rustdag. Na weer een koude nacht val ik nu in de ochtend goed in slaap. Ik kan lekker uitslapen. De temperatuur stijgt en ik word zelfs wakker van de warmte. Ik ontbijt met de croissants. Mijn slaapzak gaat in de was en zelf ga ik uitgebreid douchen. Alles kan weer droog de rugzak in. Om 12 uur breng ik mijn spullen naar het hotel waar Bart en ik vanavond zullen slapen. Daar doe ik nog een handwasje waarna ik boodschappen ga doen. Bart komt me in het centrum tegemoet lopen. Het is heerlijk hem weer te zien. Hij spreekt me erop aan dat ik al aardig afgefallen ben, en dat in twee weken tijd. Ik denk erover na hoe ik dat kan beperken en ik bedenk me dat ik, indien mogelijk, dagelijks een biertje ga drinken want daar kom ik van aan en in dit geval, val ik niet zoveel af. We praten bij en lunchen uitgebreid en keuvelen de rest van de dag. In de avond gaan we uitgebreid uit eten en genieten intens van elkaar. Vandaag slaap ik warm.

17 mei Ste-Ode 23 km

Na een goed en gezellig ontbijt met Bart bekijk ik de inhoud van mijn rugzak nog eens goed en geef hem mijn stoeltje en mijn "bord" mee en nog wat landkaarten die ik niet meer nodig heb. Ook vul ik wat shampoo bij van de grote flessen die hij heeft meegenomen. Dan vertrekt hij om half 9 naar huis. Het is een stralend zonnige dag en opgewekt ga ik nog even een paar boodschappen doen voordat ik ga lopen. Een kwartiertje later loop ik in de richting van Hives. Ik word verrast door het landschap. Om elke bocht een ander plaatje. Ik heb het gevoel in een schilderij te lopen. Straatjes, landerijen en dorpjes wisselen elkaar af in het glooiende landschap. Het hele kleurenpalet is er. Een autoweg doorkruist dit. Op een deel van mijn route is een mountainbike wedstrijd bezig van 95 km. De renners zien er goed uit, volledig onder de bagger, zoals dat hoort. Ik passeer een groepje supporters en sta er even te kletsen. Ik krijg wat zoute chips waarna ik weer verder loop. Het is lekker warm weer en ik loop te genieten. Uiteindelijk kom ik bij camping Tonny in Ste-Ode aan. Op deze camping staan een paar rugzaklopers die een lang weekend aan de wandel zijn. Ik zit even bij hen en we wisselen wat ervaringen uit. Het is gezellig en boeiend. In de kantine van de camping geniet ik van een lekker biertje terwijl ik mijn blog bijwerk. Ik heb een hele fijne dag.

18 mei Neuf Chateau 28 km

Om kwart voor 7 loop ik weg van de camping. De omgeving blijft schilderachtig en ik loop weer door bossen langs dorpjes, mooie huizen, boerderijen en pittoreske kerkjes. Bij elke kruising kijk ik op de kaart of ik nog goed loop en dat is helaas niet altijd zo. Ik loop een stuk fout. Een kilometer klimmen wat niet nodig is, maar gelukkig klim ik eerst en kan ik na de fout

rustig afdalen. Het is heel warm vandaag en al snel verlaag ik mijn tempo. De omgeving boeit me minder naarmate de vermoeidheid voelbaarder wordt. Het voelt als ploeteren en ik vraag me af waarom ik dit doe en toch heb ik het naar mijn zin. In Neuf Chateau vind ik een camping. Camoing du Lac. Het is er druk, de douchemuntjes duur voor heel weinig douchetijd, voor de wifi betaal je belachelijk veel en de bediening is wat onbehouden maar ach, ze hebben er bier en morgen ben ik weer weg, richting Orval. Ik denk dat ik het in 2 etappes verdeel. Vandaag heb ik ook 28 km gelopen en morgen zou dan ook zoiets zijn. Dat is me net iets te veel denk ik.

19 mei Orval 29 km

Ik ben weer vroeg onderweg. Naar Jamoigne. Hier zou een camping moeten zijn. Na een klein stukje drukke weg sla ik af en loop het bos, foret de Chiny in. Het is één grote boswandeling en ik zoek regelmatig de schaduw op omdat het goed warm is ook al staat er een klein briesje. In een dal ligt nog een klein plaatsje waarna ik weer het bos in ga. In Jamoigne aangekomen hoor ik dat de camping dicht is, hij bestaat niet meer. Dat is een flinke tegenvaller. Nu moet ik door naar Orval en dat is nog eens 10 km en ik heb er al 19 gelopen. Nou ja, blik op oneindig, verstand op nul en lopen maar weer. Gelukkig is deze route ook door bossen en loop ik weer regelmatig in de schaduw. Bij Orval kan ik in het klooster slapen als pelgrim zijnde maar het eten moet ik zelf regelen. Dat is geen probleem, ik heb nog wat in de rugzak. Als ik in mijn kamer geïnstalleerd ben bezoek ik de ruïne, koop er een Christoffeltje (een magneetmedaille met de beschermheilige van de reizigers, en een afbeelding van de vis van Orval naar aanleiding van de legende) en wandel wat door de kloostertuin. Op mijn kamer ga ik op zoek naar de volgende camping, dat is lastig en ik besluit toch gewoon in de richting te wandelen die ik van plan ben te gaan. Richting Reims. Ik zie het allemaal wel. Zo alleen op dit klooster kamertje lig ik wat te malen en ik realiseer me dat ik een klein beetje heimwee heb. Ik denk dat de spanning over de slaappleats elke dag me onzeker maakt. Maar ik moet erop vertrouwen dat het me lukt. Deze onzekerheid ga ik mijn beste vriend maken. Ik ga vroeg slapen. Morgen weer een nieuwe dag.

20 mei Stenay 23 km

Ik sta al om half 7 buiten maar ik kan het klooster niet uit. Een Vlaamse broeder geeft aan dat er een tijdsklok op de deur zit. Ik moet nog even geduld hebben tot 7 uur. Deze vriendelijke broeder wenst mij goede reis en belooft voor mij te bidden. Om 7 uur vertrek ik dan. Met een paar kilometer ben ik al in Frankrijk. Het lopen gaat de eerste 3 uur heel goed maar dan begint de warmte me weer op te breken. Het tempo vertraagd en ik ervaar de verdere dag als pittig. De planning is om in Stenay naar onderdak te zoeken. Ik zie het dorpje net liggen als uit een zijweggetje 2 jonge mannen aan komen wandelen. Zij spreken mij aan en ik leg kort uit wat ik doe en dat ik in Stenay

op zoek ben naar onderdak voor de nacht. De heren Christoph (toch de beschermheilige van reizigers?) en Nicolai hebben wel een idee. Ze nodigen mij uit op hun school. Dit is een soort internaat waar de kinderen ook slapen. Hier geven ze mij een kamer apart. Ik ben verbaasd en verheugd. Zij gaan weer les geven en ik ga een patatje halen, wat wassen, douchen en rommelen. Om 7 uur mag ik met de 46 jongeren, tussen de 14 en 15 jaar, mee eten. Wat een bijzondere samenloop van omstandigheden. Het eten met de kinderen is een bijzondere ervaring. Ik zit buiten aan een tafeltje met een paar scholieren en een begeleider. Het communiceren gaat inmiddels best goed in het Frans. Na het eten Skype ik nog even met thuis. Het is een hele goeie dag.

21 mei Buzancy 24 Km

Ik vertrek optimistisch rond kwart voor 7. Het is druilerig. Mijn regencape doe ik gelijk aan. Het is niet koud en al snel heb ik het best warm. De route is heuvel op en heuvel af en het valt me zwaar vandaag. Tussendoor heb ik behoefte om even te pauzeren maar er is nergens een geschikte plek. Het regent en er staat nergens een tafel of bank en ik kan niet even in de natte berm zitten. Het omdoen van de regencape bij een tafeltje duurt al een paar minuten en zo zonder steun is dat al helemaal beroerd. Ik loop door en voel alles pijn gaan doen. Mijn voeten, mijn heupen en mijn rug. Ik probeer een proteïne reep te eten maar daar word ik misselijk van. Het klimmen valt zwaarder en sta vaak even stil. Ik blijf het warm houden onder de regencape. Ik voel me steeds slechter en verlang naar een bankje voor een pauze. Ik sleep mij voort en af en toe voel ik de tranen prikken. Waarom eigenlijk, zo ver is het vandaag niet.

In Buzancy aangekomen is het nog 2 km naar de camping. De regencape kan eindelijk even uit en ik heb het gevoel dat ik weer een beetje lucht krijg. Uiteindelijk loop ik 24 km non stop. Bij de camping plof ik eerst uitgeput neer op de grond bij de receptie. Het huilen staat me nader dan het lachen. Hier word ik heel vriendelijk opgevangen en geholpen. Ze vertellen me dat ik in Reims bij de kathedraal een routeboekje kan kopen voor de route naar Vezelay dat speciaal voor pelgrims is en waar ook overnachtingadressen in staan en dat in het Nederlands. Dat is hele goede informatie voor mij en ik ben er blij mee. Ik vind een mooi plekje op de camping en koop hier een landkaart voor de komende dagen. De zon komt inmiddels af en toe door. Maar dat is niet blijvend. De bewolking heeft toch de overhand en af en toe vallen er spetters. Ik loop nog even naar het dorpje voor een paar boodschappen. Dan ga ik de planning voor de komende dagen maken in een ruimte die ze als een soort kantine hebben. Daar heb ik maar 2 andere mensen gezien.